

1970-12-01

AFSENDER

Ejler Bille

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, Wonga Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Tutte er kunstsamlere Elise Johansen.

Påskrift fra Agnete Therkildsen i

margin.

Afsendersted:

Vejby

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Elise Johansen

Agnete Therkildsen

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Ejler Bille skriver til Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba og Wonga Mancoba og fortæller om Tutes (Elise Johansen) død og begravelse. Han fortæller om en række udstillinger, som han har afholdt, samt om Richard Mortensens ("Morten") og Egill Jacobsens udstillinger på Statens Museum for Kunst. Endvidere ønsker han dem tillykke med optagelsen i Den Frie.

TRANSSKRIFTION

1/12-1970

Stubben 4 Ørby pr. Vejby.

Kære Sonja, Ernest og Wonga.

Jeg har længe villet skrive, ogsaa paa grund af Tutes pludselige død, som jeg ved Christian og Steingrim allerede har givet jer besked om.

Det bedste var jo, at hun undgik et langt og opslidende sygeleje. Kunstnerne og familien var de eneste, der var samlede ved begravelsen, som foregik i stilhed. Morten var der ikke, men jeg havde i forvejen skrevet til ham, og han har antagelig saa valgt kun at sende blomster. Sarvig skulle netop rejse til Venedig, men det var umuligt for ham at udsætte rejsen. Jeg fik netop et kort fra ham idag fra Venedig. Han skriver ogsaa her et par ord om Tutte "Det er paa mange maader en hel epoke, der forsvandt med hende". Ja erindringen om mennesket vil jo leve i os, saa længe vi lever. Hvad hun derudover har betydet til gavn for kunsten, ja det eftermæle ligger jo i hendes samling. Jeg skal en af dagene sammen med Vad op i Tutes lejlighed for at bringe orden i nogle bøger og papirer, det bliver saa sidste gang, at jeg ser dette samlingssted for os alle, hvor først den ene, saa den anden i tidens løb er dukket op. Vi bor i disse dage paa landet, jeg hører at Agnete blæser paa fløjte inde i sit atelier. Huset her i Ørby er vi glade for, det er jo noget helt andet, at vi ogsaa kan være her om vinteren, og udsigten ud over de store marker, sorte pløjemarken men i visse felter endnu grønt græs, der i gaar lyste i ganske lyse og skære toner gennem den første vintersne. Egill har netop aabnet en udstilling paa Louisiana, men jeg har endnu ikke set [den]. Morten udstillede i forrige maaned, men jeg havde haabet, at han havde [overstreget: gjort det til] [skabt] en retrospektiv udstilling paa grund af [overstreget: hans] [sin] tredsaaersdag. Han havde ikke sendt nogen invitation, og da billederne kun var fra 1950 og opefter, og jeg faktisk kender det meste fra denne periode, tog jeg ikke derop. Jeg selv har jo været optaget af en lang række udstillinger, først i Holstebro, siden i Oslo og Trondheim og nu indtil den

6te dec. paa Statens Museum.

Den sidste udstilling er heldigvis ogsaa blevet den bedste. Baade er rumforholdene meget fine og lyset godt, men jeg har ogsaa kunnet samle de fleste [overstreget: xxx] af de billeder, som jeg gerne ville have med. Jeg mener, at man fra Holstebro har sendt jer et katalog. Men er det ikke tilfældet, skal jeg sende jer et.

De mange rejser har naturligvis stjaalet meget af min tid. Jeg var særlig glad ved besøget i Trondhjem. Ganske vidst fløj jeg derop, hvad der er noget unaturligt ved, men jeg var bange for at blive for træet, naar jeg skulle gaa i gang med ophængningen. Hvor er Norge dog et stenet og rynket ansigt, naar der af og til gik hul paa skyerne, var det ikke andet end ødemark, eller langt det meste, af og til omkring landsbyerne lyste det [dog] op med nogle grønne marker og elvene og enkelte køreveje dannede hvide striber og tynde traadnet under os. Omkring Trondhjem var der nu baade dejlige fjordlandskaber og ret frodigt græs paa dalskraaningerne, i det hele taget mange grønne omraader. Nordmændene var usædvanlig gæstfrie og hyggelige at snakke med, jeg fik et langt stærkere indtryk af milieuet her end i Oslo. Det er ogsaa en by med mange gamle kvarterer, f.eks. bryggen med de gamle handelshuse, der er bygget paa pæle, [overstreget: xxx] [langs med] det smalle udløb fra fjorden. Ogsaa den gamle bispegaard er spændende med en vældig mur af store kvaddersten, valgt ud, saa de danner de mest farverige mosaikker. Steingrim har fortalt mig, at du Ernest er [overstreget: kommet ind] optaget i den Frie. Jeg synes, at det er mægtig fint, at I begge kan udstille sammen.

De bedste hilsener til jer alle fra

Bille

[Mange Hilsener fra Agnete.]

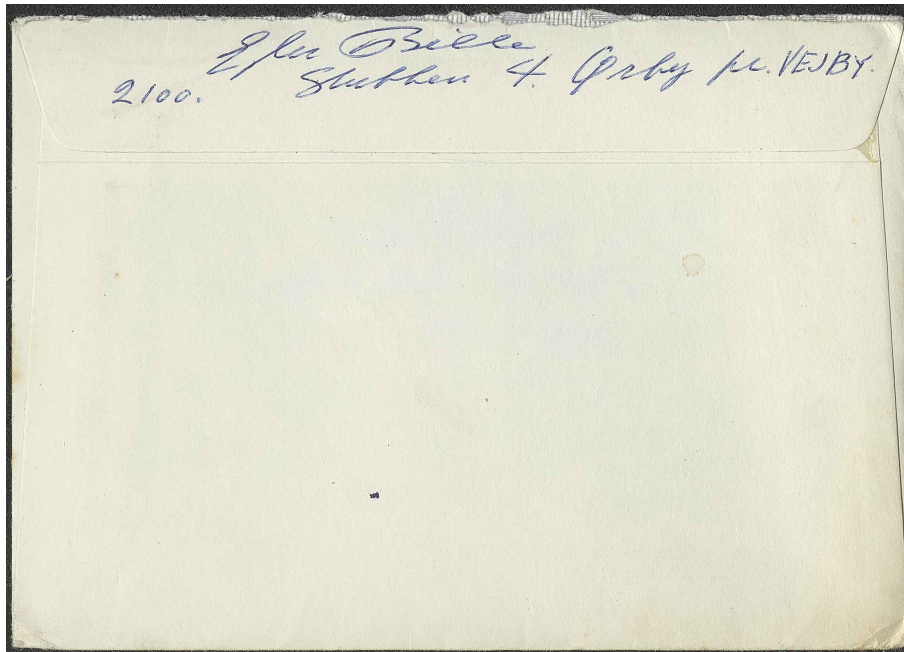
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

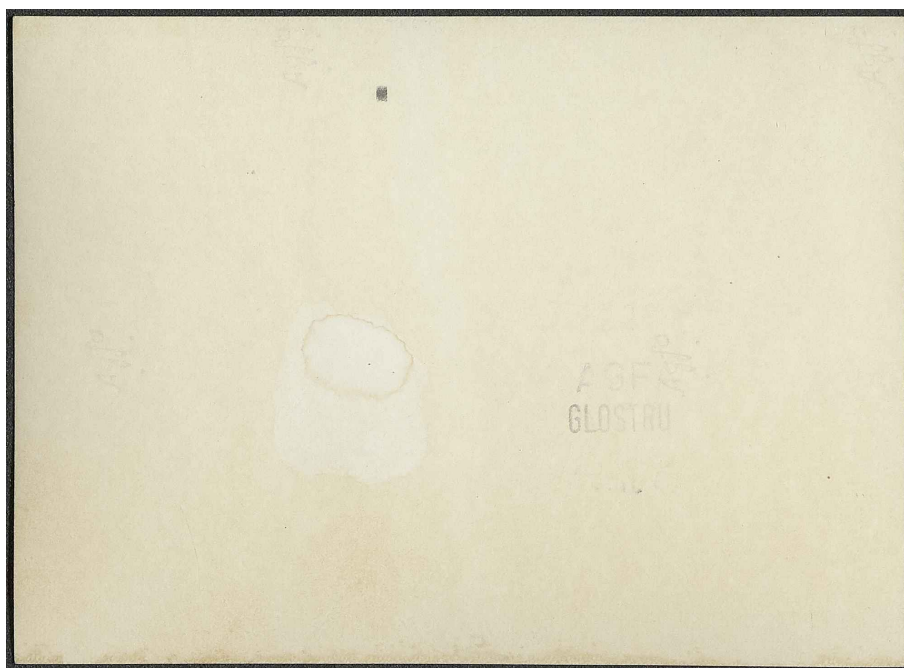
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

1/2 - 1940

Stakken 4. Gulej p. C. G. G.

Kære Sanga, Ernest og Wanga.

Jeg har længe villet skrive, og på
på grund af Tutts pludselige død,
som jeg ved Christian og Steingrim
allerede har givet jer besked om.
Det bedste var jo, at hun endte
et langt og oprindelse rygende,
Humborne og familien var de
eneste, der var samlede ved
begrebene, som foretog i stikket.
Morten var der ikke, men jeg havde
i forvejen skrevet i skam, og han
har antagelig så valgt Pien at
sende blomster. Selve skulle netop
rejse til Venedig, men det var
umuligt for ham at udsætte
rejsen. Jeg fik netop et kort
fra ham i dag fra Venedig. Han
skriver også her et par ord om
Tutt "Det er på mange måder
en hel episode, der forsvandt med
hende". På erindringer om men-
nerket til jo læse i os, så længe
vi lever. Hvad hun dem for

2
har betydeligt tilgæbet for Kunstens, og
det eftermæle ligger jo i hendes
samling. Jeg skal en af dagene
sammen med Wald og i Tustes
lejlighed for at bringe orden i
noget bøger og papirer, det bliver
saa vidst gang, at jeg ser dette
samlingstid for os alle, men
paa den ene, saa den anden
i tidens løb er dukket op. Vi bor
i disse dage paa landet, jeg hører
at dog det blev paa fløjt inde i
sit atelier. Vært her i Oslo er
vi glade for, det er jo meget
hell andet, at vi ogsaa kan være her
om vinteren, og udvigtens ud over de
store marker, sorte pløjemarken
men i sine pletter endnu grønt
græs, der i gær lygte i ganske lys
og skær tanu gennem den sorte
vintersne. Egill har netop aabnet
en udstilling paa Louisiana, men
jeg har endnu ikke set ^{den} flosten
udvilledes i forrige maaned, men
jeg havde haabet, at han
hadde gjort ^{skabt} det til en retrospektiv

3
udstilling på grund af ^{sin} ~~deres~~
fredsdag. Man havde ikke
sendt nogen invitationer, og de
billederne blev taget i 1950 og op-
eftet, og jeg faktisk kender det
mest på denne genstand. Jeg
jeg ikke derop. Jeg ville have
fået oplyst af en lang række
udstillinger, først i Halden, siden
i Oslo og Trondheim og nu indtil
den 6te dec. på Statens Museum.
Den sidste udstilling er heldigvis også
flere den bedste. Præcis er rummet
holdene meget fine og lyset godt,
men jeg har også bemærket
de fleste ~~ikke~~ af de billeder, som
jeg gerne ville have med. Jeg mener,
at man fra Halden har sendt jer
et katalog. Men er det ikke tilfæl-
det, skal jer sende jer et.
De mange repr. har naturligvis
spælet meget af min tid.
Jeg var nemlig glad ved her
spøge i Trondheim. Ganske lidt
fløj jeg derfor hvad der er

